C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-743/24 Judecătoria Bălți sediul Central
Nr.PIGD 1-24039817-03-1r-15112024 Judecător Alexandru Roșca

D E C I Z I E
În numele Legii

06 februarie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
În completul compus din:
Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursurile declarate de către avocatul Rotari Mihaela în interesele inculpatului Marșaliuc Ivan și de către inculpatul Marșaliuc Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 octombrie 2024, prin care:

> Marșaliuc Ivan *****, a.n.*****, originar și domiciliat în municipiul *****, celibatar, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, nu are persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza ”polinarcomania” anterior judecat, cu antecedente penale nestinse, cetățean al Republicii Moldova, număr de identificare-*****,

învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin. (2) lit.a) Cod penal,

Termenele de judecare a cauzei:
-Instanța de fond: 10.04.2024 – 28.10.2024;
-Instanța de recurs: 11.11.2024 – 06.02.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursurilor, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererilor de recurs, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 octombrie 2024, Marșaliuc Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal şi în baza acestei legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Marșaliuc Ivan urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul pronunțării sentinței - 28.10.2024, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării lui Marșaliuc Ivan în stare de arest preventiv din 29.09.2024 ora 17:40 până la 28.10.2024.

S-a aplicat în privinţa inculpatului Marșaliuc Ivan măsura preventivă arestul preventiv, urmând a se menţine până la intrarea sentinţei în vigoare.

S-a încasat din contul lui Marșaliuc Ivan în beneficiul statului suma de 256,00 (două sute cincizeci și șase) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Corpul delict: - 2 cuțite de bucătărie transmise în camera de păstrare a IP Bălți conform chitanțe nr. 0219 din 25.10.2023 - după intrarea sentinței în vigoare, urmând a fi nimicite.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a constatat că, Marșaliuc Ivan, intenționat, pe parcursul traiului în comun cu bunica sa *****, a.n.***** și moșul său *****, care conform art. 133/1 Cod penal este membru de familie, în scop de impunere a voinței sale și control personal a comis fapte de violență în familie, exprimată prin acțiune intenționată, manifestată verbal şi fizic, astfel la data de 13 octombrie 2023, aproximativ la ora 18.30 min., aflându-se la domiciliul comun din municipiul *****, pe parcursul unui conflict nemotivat cu *****, care la cerințele acestuia de a-i bani a refuzat, Marșaliuc Ivan, având un comportament neadecvat, a început a striga și a-l numi pe ***** cu cuvinte indecente, după care, pe neașteptate luând un cuțit de pe masa din bucătărie, a intrat în odaia unde se afla ***** și apucându-l de haine l-a amenințat cu acest cuțit, apoi în timp ce Anatolii speriindu-se și-a acoperit cu mâinile capul, Marșaliuc Ivan, i-a aplicat mai multe lovituri asupra capului, spatelui și a altor părți ale corpului. Pe parcurs, la intervenția bunicii ***** de a-l liniști, Marșaliuc Ivan, întorcându-se spre ***** i-a aplicat o lovitură cu mâna dreaptă în regiunea

pieptului de la care, ultima a căzut la podea, iar Marșaliuc Ivan a continuat să-i aplice lovituri cu pumnii lui *****, și respectiv lui *****, care se afla la podea, o lovitură cu piciorul în regiunea trunchiului, acțiunile lui Marșaliuc Ivan continuând până la solicitarea prin telefon a ajutorului poliției, prin ce a cauzat părților vătămate ***** și ***** suferințe fizice și psihice exprimate prin stare de tensiune, umilință și anxietate.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Marșaliuc Ivan este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal – violența în familie, adică acțiune intenționată manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimelor, acțiune comisă de un membru al familiei în privința a 2 și mai mulți membri ai familiei.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocatul Rotari Mihaela în interesele inculpatului Marșaliuc Ivan, solicitând casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 octombrie 2024, în latura pedepsei penale, rejudecare cauzei în această latură, cu aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate în privința inculpatului Marșaliuc Ivan, or, aceasta a recunoscut vinovăția, cauza fiind examinată în procedură simplificată, dispune de loc permanent de trai, anterior pe această categorie de infracțiuni nu a fost tras la răspundere penală.

Prin recursul înaintat inculpatul Marșaliuc Ivan a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 octombrie 2024 în latura pedepsei penale, rejudecare cauzei în această latură, cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod de Procedură Penală al RM, (1) *Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

La data de 30 ianuarie 2025 referință a depus procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, pledând pentru respingerea cererilor de recurs ca fiind neîntemeiate, cu menținerea sentinței fără modificări.

La data de 04 februarie 2025 inculpatul Marșaliuc Ivan a depus în instanța de recurs o cerere prin intermediul căreia a solicitat, în ordinea art. 385 alin. (5) Cod de procedură penal, verificarea condițiilor de detenție, constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO și jurisprudența CtEDO, pe perioada deținerii lui în Penitenciarul nr.11 Bălți.

Colegiul, urmare a verificării aspectelor de fapt și temeiului de drept pentru recurs în raport cu materialele cauzei penale, va dispune respingerea recursurilor ca fiind nefondate, păstrând fără modificări soluția judiciară, pe care o consideră întemeiată.

Conform art.437 alin.(l) pct.1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

În argumentarea soluției luate pe caz, Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Marșaliuc Ivan nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Marșaliuc Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin. (2) lit.a) Cod penal, fiindu-i aplicată în baza acestei Legi, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, în temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Marșaliuc Ivan urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul constată, că sentința instanței de fond a fost contestată de apărare și inculpatul în latura stabilirii pedepsei, invocându-se dezacord cu pedeapsa penală sub formă de închisoare pe termen trei ani, solicitând atenuarea ei.

Având în vedere că, sentința s-a contestat doar în latura pedepsei penale, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei.

Or, potrivit prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Referitor la pedeapsă, care de fapt şi este latura contestată de avocat și inculpat, Colegiul apreciază că, instanţa de fond la stabilirea pedepsei a ţinut cont şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, în special celor de la art. 80^1 alin. (1) Cod penal, ce garantează vinovatului reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă în cazul pedepsei cu închisoare corect reținând, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a faptelor penale cu conținut analogic.

Prin urmare a celor expuse, Colegiul consideră că prima instanță ținând cont de faptul că inculpatul Marșaliuc Ivan a comis o infracțiune gravă, a recunoscut vina pe deplin, sincer s-a căit de cele comise, anterior a fost judecat, a acceptat probele administrate în faza de urmărire penală, legal şi întemeiat a ajuns la concluzia de a-i numi inculpatului Marșaliuc Ivan o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal menționează că, instanţa de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a luat în consideraţie circumstanţele cauzei, faptul că inculpatul a depus cerere, prin care a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, precum şi de faptul că inculpatul anterior a fost supus pedepsei penale pentru diferite categorii de infracțiuni, acest aspect, reținându-se, în corespundere cu dispozițiile art. 77 Cod penal, circumstanță agravantă și anume: *săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.*

Colegiul penal relevă că din conţinutul părţii descriptive a sentinţei se observă că instanţa de fond a soluționat corect chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal şi material, aplicând pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă de inculpatul Marșaliuc Ivan.

Colegiul penal menționează că, instanța de fond la stabilirea pedepsei a luat în consideraţie circumstanţele cauzei, faptul că inculpatul anterior a mai fost condamnat, inclusiv la pedeapsa cu închisoare cu executare reală după executarea cărora din nou a comis alte infracțiuni cu intenție, astfel constatând-se că Marșaliuc Ivan nu a tras concluzii corespunzătoare și a continuat activitatea sa infracțională.

Or, scopul pedepsei penale este corectarea celui vinovat întru prevenirea comiterii de către el pe viitor a altor fapte penale și că ea trebuie să contribuie la reeducarea infractorului ci nu să devină o osândă pentru el, astfel încât cel vinovat să se simtă pe deoparte protejat de legea penală, iar pe de altă parte să se conformeze restricțiilor impuse de ea în scopul conștientizării rolului ei educativ, ea urmând a fi eficientă pentru executare și proporțională faptei comise și pericolului social în raport cu persoana inculpatului și gradul lui de vinovăție.

Referitor la solicitarea invocată de recurenți de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, Colegiul penal constată că nu există temei legal de casare a sentinței în această latură.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei a ţinut cont şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infractorice săvârşite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare.

Instanţa de recurs ţine să menţioneze că individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii şi pedepsei penale.

În circumstanţele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanţa de recurs o consideră echitabilă faptei infracționale săvârșite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

Colegiul penal instituie că, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Astfel, Colegiul penal nu constată prezența circumstanțelor sau a erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectul invocat şi aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse non-privative de libertate, după cum se solicită în recursurile declarate, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, astfel impunându-se soluția de respingere a recursurilor declarate ca fiind neîntemeiate.

Totodată, Colegiul reține, că dreptul la viață și integritatea corporală este garantat de art. art. 2 și 3 a Convenției, Declaraţia Universală a Drepturilor Omului (1948), și Constituţia Republicii Moldova ce garantează dreptul tuturor oamenilor (femei, bărbaţi, copii) la viaţă fără violenţă și integritate corporală, ei născându-se liberi şi egali în demnitate şi cu drepturi, ceea ce fundamentează, că cetăţenii Republicii Moldova sunt egali în faţa legii şi a organelor de stat, care garantează fiecăruia dreptul la viaţă, inviolabilitate fizică şi psihică, având obligația de a respecta şi proteja viaţa personală şi familială a fiecărui cetățean.

Colegiul penal consideră drept relevantă speţei jurisprudenţa CtEDO, potrivit căreia, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală *(hotărîrea din09.06.2009 în cauza Opuz vs Turca, cererea nr. 33401/02).* Mai mult, Curtea a relevat că tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului. Prin urmare, autorităţile au obligaţia pozitivă de a proteja părţile vătămate care sunt maltratate de membrii familiei sale, iar sarcina instanței de judecată este de a acorda o atenție sporită atunci când membri familiei susțin că ar fi victime ale violenței în familie.

De aceea, pedeapsa închisorii aplicată inculpatului de instanța de fond, în împrejurările cauzei expuse mai sus, rămâne a fi una utilă și rațională pentru executare, urmărind scopul conștientizării caracterului infracțional a acțiunilor comise, violența domestică ca un viciu a societății, urmând a fi contracarată prin măsuri drastice întreprinse împotriva eventualilor violatorii, pentru a nu admite încălcarea dreptului garantat la viață și integritate fizică și psihică a persoanelor

victimizate, fapt pentru care, Colegiul conchide necesitatea păstrării sentinței fără modificări, respingând recursul formulat de partea apărării și de către inculpat.

Cât privește cererea inculpatului Marșaliuc Ivan, depusă în instanța de recurs, în ordinea art.385 alin. (5) Cod de procedură penală, referitor la condițiile de detenție în instituția penitenciară, urmează a fi lăsată fără soluționare, urmând a se adresa judecătorului de instrucție în ordinea art.473/2-473/4 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art.447-448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) și 450 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursurile declarate de către avocatul Rotari Mihaela, în interesele inculpatului Marșaliuc Ivan, și de către inculpatul Marșaliuc Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 octombrie 2024, pe cauza penală în privința lui Marșaliuc Ivan se resping ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Cererea inculpatului Marșaliuc Ivan *****, depusă în ordinea art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, se lasă fără soluționare, urmând a se adresa judecătorului de instrucție în ordinea art.473/2 – 473/4 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Președinte ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache